

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 621

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 18 iulie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 390 din 6 iunie 2018 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind aprobarea Programului de susținere a crescătorilor de suine pentru activitatea de reproducție	2–5
Decizia nr. 457 din 4 iulie 2018 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară	6–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.640/C. — Ordin al ministrului justiției pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. 13 ¹ din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, pentru medicii rezidenți, medici dentiști rezidenți și farmaciștii rezidenți din sistemul administrației penitenciare	11–12
4.039. — Ordin al ministrului educației naționale privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „postliceal”, domeniul „sănătate și asistență pedagogică”, calificarea profesională „asistent medical generalist”, din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Liceul „Radu Miron” din municipiul Vaslui	13
4.110. — Ordin al ministrului educației naționale pentru modificarea anexei nr. 4 la Regulamentul de organizare și funcționare a unităților de învățământ cu program sportiv suplimentar, aprobat prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.570/2011	14–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 390**

din 6 iunie 2018

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind aprobarea Programului de susținere a crescătorilor de suine pentru activitatea de reproducție

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind aprobarea Programului de susținere a crescătorilor de suine pentru activitatea de reproducție, obiecție formulată de Președintele României.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 3.335 din 7 mai 2018 și constituie obiectul Dosarului nr. 660A/2018.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate se arată că, în domeniul ajutorului de stat și al concurenței, Comisia Europeană este singura instituție care decide asupra compatibilității măsurii acordării ajutoarelor de stat cu normele Uniunii Europene incidente, iar cadrul normativ în acest domeniu este reprezentat de art. 107—109 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Astfel, potrivit art. 108 alin. (3) și (4) din tratat, Comisia Europeană este informată în timp util, pentru a-și prezenta observațiile cu privire la proiectele care urmăresc să instituie sau să modifice ajutoare de stat, iar, înainte de pronunțarea unei decizii finale de către Comisie, statul membru în cauză nu poate pune în aplicare măsurile preconizate. În acest sens sunt și prevederile art. 3 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, act normativ care a transpus în legislația națională prevederile art. 106—109 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

4. Se mai arată că, potrivit art. 21 din legea dedusă controlului de constituționalitate, schema de ajutor de stat prevăzută în acest act normativ se notifică la Comisia Europeană de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale [art. 21 alin. (1)], iar în situația în care decizia Comisiei Europene de acordare a ajutorului de stat conține prevederi noi sau diferite față de schema notificată, prevederile schemei de ajutor de stat se completează sau se modifică în mod corespunzător [art. 21 alin. (2)]. Or, se arată în motivarea obiecției de neconstituționalitate, simpla notificare a Comisiei Europene cu o schemă de ajutor de stat, potrivit art. 21 alin. (1) din legea criticată, nu echivalează cu încuviințarea ei de către Comisie. Mai mult, dispoziția cuprinsă în forma inițială a legii criticate prevedea expres că prezenta schemă a ajutorului de stat se implementează după primirea deciziei Comisiei Europene de acordare a ajutorului de stat. Astfel, în condițiile în care legea criticată va intra în

vigoare, potrivit art. 78 din Constituție, și în absența unui termen expres în cuprinsul aceleiași legi care să asigure primirea deciziei Comisiei Europene, ajutorul de stat ar urma să fie implementat anterior primirii deciziei, ceea ce contravine dispozițiilor art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, prin raportare la prevederile art. 107—109 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, ce beneficiază de prioritate în aplicare față de dispozițiile contrare din legile interne.

5. Se mai arată că prevederile art. 107—109 din acest tratat au relevanță constituțională, prin îndeplinirea dublei condiționalități, în sensul stabilit prin deciziile Curții Constituționale nr. 668 din 18 mai 2011 și nr. 64 din 24 februarie 2015, respectiv sunt suficient de clare, precise și neechivoce, fie prin ele însele, fie prin prisma interpretării date de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, iar, pe de altă parte, prin conținutul lor normativ au un standard de protecție egal cu cel cuprins în art. 135 din Constituție, referitoare la protecția, între altele, a concurenței loiale. În consecință, se arată că din ansamblul normelor europene și interne rezultă că măsurile ce constituie ajutor de stat pot fi adoptate și acordate numai sub condiția autorizării de către Comisia Europeană, iar adoptarea unei legi care să acorde ajutor de stat, cu nesocotirea acestor norme, este de natură să încalce și prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta referitoare la principiul legalității și al securității raporturilor juridice.

6. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, obiecția de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și exprima punctele lor de vedere.

7. Președintele Camerei Deputaților apreciază că obiecția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. Se arată că prevederile art. 21 din legea criticată nu contravin dispozițiilor art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, fiind în acord cu prevederile art. 107 alin. (3) lit. a)—c) și art. 108 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Mai mult, notificarea schemei de ajutor de stat este prevăzută în dispozițiile art. 2 alin. (3) din legea criticată, potrivit căruia: „Schema de ajutor de stat se notifică la Comisia Europeană, conform dispozițiilor art. 108 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.”

9. Se mai arată, referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 148 alin. (2) din Constituție, că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a stabilit că nu este de competența sa analizarea conformității unei dispoziții de drept național cu textul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, prin prisma dispozițiilor art. 148 din Constituție. O atare competență aparține instanței de judecată, care, din oficiu sau la cererea părții, poate formula o întrebare preliminară, în sensul art. 267 din tratat, la Curtea de Justiție a Uniunii Europene. De asemenea, invocă jurisprudența

Curții Constituționale cu privire la aplicabilitatea normelor de drept european în cadrul controlului de constituționalitate, respectiv Decizia nr. 668 din 18 mai 2011.

10. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 135 din Constituție, se arată că acestea nu au incidență în cauză, întrucât ipoteza normativă a textului criticat nu vizează crearea unui impediment de natură fiscală cu privire la libera circulație a mărfurilor, ci crearea cadrului favorabil pentru creșterea calității vieții și a dezvoltării regionale.

11. **Președintele Senatului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

12. În temeiul art. 30 alin. (2) și al art. 76 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, au fost solicitate Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și Consiliului Concurenței informații referitoare la procedura de realizare a obligației de notificare a Comisiei Europene în vederea autorizării ajutorului de stat.

13. Prin Adresa înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 3.799 din 18 mai 2018, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale a comunicat, în copie, documente care atestă faptul că, între acesta din urmă, pe de o parte, în calitate de autoritate națională de contact, și Comisia Europeană, pe de altă parte, a existat o permanentă corespondență, în vederea prenotificării proiectului legislativ criticat în prezenta cauză, astfel încât să fie asigurată compatibilitatea acestuia cu prevederile Orientărilor Uniunii Europene privind ajutoarele de stat în sectoarele agricole și forestier și în zonele rurale, pentru perioada 2014—2020, publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C, nr. 204 din 1 iulie 2014. Astfel, la data de 18 septembrie 2017, România a primit avizul favorabil, informal, din partea Comisiei Europene asupra proiectului de lege, cu o serie de observații de ordin tehnic. De asemenea, se arată că, la data de 27 februarie 2018, forma revizuită a proiectului de lege a fost transmisă Comisiei Europene, fiind primite, la data de 3 martie 2018, opinia Comisiei asupra proiectului de lege, iar acesta din urmă a fost modificat în mod corespunzător de către Comisia pentru agricultură, silvicultură, industrie alimentară și servicii specifice din cadrul Camerei Deputaților. Astfel, se arată că statul român și-a îndeplinit obligația de prenotificare, potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2015/1.589 al Consiliului Uniunii Europene din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 248 din 24 septembrie 2015. De asemenea, se mai arată că notificarea oficială la Comisia Europeană a schemei de ajutor de stat s-a realizat la data de 9 mai 2018, aceasta fiind înregistrată cu nr. de caz SA.51048.

14. Se mai arată că, în termen de 45 de zile de la intrarea în vigoare a actului normativ criticat, ministrul agriculturii și dezvoltării rurale va emite un ordin referitor la normele metodologice de aplicare a actului normativ criticat, norme metodologice care, la rândul lor, vor fi notificate Comisiei Europene, astfel încât aceasta să emită decizia de autorizare. Însă aceste norme metodologice nu pot fi adoptate în lipsa existenței temeiului legal, respectiv intrarea în vigoare a actului normativ criticat în prezenta cauză.

15. Prin Adresa înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 4.034 din 24 mai 2018, Consiliul Concurenței a comunicat că autoritatea națională de contact, în raporturile dintre Comisia Europeană, pe de o parte, și autoritățile și instituțiile publice, pentru sectorul producției agricole primare, pe de altă parte, este Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale. În acest sens, acesta are competența legală să analizeze conformitatea proiectului

legislativ în cauză cu reglementările europene în vigoare, precum și să realizeze notificarea acestuia la Comisia Europeană, care analizează, compatibilitatea unei măsuri de sprijin cu regulile specifice ajutoarelor de stat acordate pentru producția agricolă primară, în vederea autorizării, prin decizie, a măsurii în cauză. Se mai arată că regula generală aplicabilă ajutoarelor de stat este cuprinsă în art. 108 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. De asemenea, se arată că, la solicitarea Ministerului pentru Relația cu Parlamentul, Consiliul Concurenței a prezentat o opinie similară asupra proiectului de lege în cauză.

16. De asemenea, la dosarul cauzei a fost depus un înscris, înregistrat la Curtea Constituțională cu nr. 3.430 din 9 mai 2018, din partea Asociației Producătorilor de Carne de Porc din România, Uniunii Crescătorilor de Păsări din România și Asociației Fermierilor din România, prin care subliniază importanța legilor care au drept scop sprijinul pentru fermierii din sectorul animal și din sectorul vegetal.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților, raportul întocmit de judecătorul-raportor, informațiile primite de la Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și de la Consiliul Concurenței, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost sesizată, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie dispozițiile Legii privind aprobarea Programului de susținere a crescătorilor de suine pentru activitatea de reproducție. Analizând obiecția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta privește legea în ansamblul său, cu privire specială asupra dispozițiilor art. 21 din Legea privind aprobarea Programului de susținere a crescătorilor de suine pentru activitatea de reproducție. Dispozițiile legale criticate în mod punctual au următorul cuprins: „(1) *Schema de ajutor de stat prevăzută în prezenta lege se notifică la Comisia Europeană de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.*

(2) *În situația în care decizia Comisiei Europene de acordare a ajutorului de stat conține prevederi noi sau diferite față de schema notificată, prevederile schemei de ajutor de stat se completează și/sau se modifică în mod corespunzător.*”

19. Textele constituționale invocate în susținerea obiecției de neconstituționalitate sunt cele cuprinse în art. 1 alin. (5), în componenta sa privind principiul legalității și principiul securității raporturilor juridice și art. 148 alin. (2) și (4) referitoare la prioritatea prevederilor tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și a celorlalte reglementări europene cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legile interne, respectiv referitoare la ducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din prevederile art. 148 alin. (2) din Constituție. Se mai invocă dispozițiile art. 135 — *Economia* din Constituție, în justificarea relevanței constituționale a prevederilor art. 108 alin. (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

20. În prealabil examinării obiecției de neconstituționalitate, Curtea are obligația verificării condițiilor de admisibilitate a acesteia, prin prisma titularului dreptului de sesizare, a termenului în care acesta este îndrituit să sesizeze instanța constituțională, precum și a obiectului controlului de constituționalitate. Dacă primele două condiții se referă la

regularitatea sesizării instanței constituționale, din perspectiva legalei sale sesizări, cea de-a treia vizează stabilirea sferei sale de competență, astfel încât urmează a fi cercetate în ordinea antereferită, iar constatarea neîndeplinirii uneia dintre ele are efecte dirimante, făcând inutilă analiza celorlalte condiții (Decizia nr. 66 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 9 martie 2018, paragraful 38).

21. În ceea ce privește titularul dreptului de sesizare, Curtea reține că este îndeplinită condiția de admisibilitate, obiecția de neconstituționalitate fiind formulată de Președintele României, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție.

22. Referitor la termenul în care a fost formulată prezenta obiecție de neconstituționalitate, examinând procesul legislativ de adoptare a legii criticate, Curtea reține că proiectul de lege privind aprobarea Programului de susținere a crescătorilor de suine pentru activitatea de reproducție a fost inițiat de un grup de 76 de deputați și senatori, a fost adoptat de Senat, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituție, la data de 14 noiembrie 2017, și a fost dezbătut și adoptat de plenul Camerei Deputaților, la data de 19 decembrie 2017 (rezultat vot: pentru = 241, contra = 19, abțineri = 6). În interiorul termenului de promulgare de 20 de zile, prevăzut de art. 77 alin. (1) din Constituție, Președintele României a formulat cerere de reexaminare, iar ca urmare a acestei cereri proiectul de lege a fost adoptat de Senat, la data de 19 februarie 2018, dezbătut în plenul Camerei Deputaților și adoptat la data de 18 aprilie 2018 (rezultat vot: pentru = 225, contra = 22, abțineri = 6).

23. Analizând varianta redacțională a legii criticate, înainte și după formularea cererii de reexaminare, Curtea reține că cererea de reexaminare a fost respinsă în legătură cu prevederile art. 20 alin. (3) din varianta redacțională trimisă inițial la promulgare, devenit art. 21 din legea trimisă la promulgare după adoptarea acesteia, ca urmare a cererii de reexaminare. Astfel, potrivit art. 20 alin. (1) și (3) din legea trimisă la promulgare, în legătură cu care a fost formulată cererea de reexaminare: „(1) *Schema de ajutor de stat prevăzută în prezenta lege, normele metodologice de aplicare și procedura privind modul de derulare a plăților și deconturilor se notifică la Comisia Europeană de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, conform prevederilor art. 2 alin. (3).*

.....
(3) *În situația în care decizia Comisiei Europene de acordare a ajutorului de stat conține prevederi noi sau diferite față de schema notificată, prevederile schemei de ajutor de stat se completează și/sau se modifică în mod corespunzător.*”

24. După adoptarea legii, în urma cererii de reexaminare, art. 20 a devenit art. 21, cu următoarea redactare: „(1) *Schema de ajutor de stat prevăzută în prezenta lege se notifică la Comisia Europeană de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.*

(2) *În situația în care decizia Comisiei Europene de acordare a ajutorului de stat conține prevederi noi sau diferite față de schema notificată, prevederile schemei de ajutor de stat se completează și/sau se modifică în mod corespunzător.*”

25. În legătură cu acest din urmă articol și, în consecință, cu întregul act normativ, în ansamblul lui, Președintele a formulat prezenta obiecție de neconstituționalitate, în interiorul termenului de 10 zile de la primirea legii adoptate după reexaminare, în temeiul art. 77 alin. (3) din Constituție. Așadar, Curtea reține că varianta redacțională a soluției legislative supuse controlului de constituționalitate de către Președintele României prin prezenta sesizare este identică, în esența soluției normative, cu cea în legătură cu care a formulat cererea de reexaminare. Mai mult,

din examinarea cererii de reexaminare, înaintată de Președintele României către Camera Deputaților și către Senat, cu nr. CA/143 din data de 18 ianuarie 2018, Curtea reține că aspectele în legătură cu care s-a cerut reexaminarea, referitoare la art. 20 alin. (3) din legea trimisă la promulgare, sunt identice cu criticile de neconstituționalitate formulate prin prezenta obiecție de neconstituționalitate în legătură cu prevederile art. 20 alin. (3), devenit art. 21 alin. (3), după adoptarea legii, ca urmare a cererii de reexaminare.

26. În aceste condiții, în cauza de față devin aplicabile cele constatate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 11 august 2010, care privesc o condiție de admisibilitate referitoare la sfera de competență a Curții Constituționale, și anume că, în ipoteza în care critica autorului obiecției de neconstituționalitate „vizează un text de lege care nu a făcut obiectul reexaminării în sensul art. 147 alin. (2) din Constituție, obiecția de neconstituționalitate nu îndeplinește o condiție de admisibilitate, și anume aceea de a se limita la modificările ce au fost aduse legii în procesul de reexaminare. Întrucât obiecția de neconstituționalitate este inadmisibilă, Curtea nu va mai proceda la examinarea criticilor formulate pe fondul reglementării”. Aceste considerente, raportate la art. 147 alin. (2) din Constituție, sunt aplicabile în prezenta cauză, *mutatis mutandis*, și cererii de reexaminare formulate de Președintele României, în condițiile art. 77 alin. (2), din Constituție, cerere care a fost respinsă, în parte, respectiv în legătură cu soluția normativă supusă în prezent controlului de neconstituționalitate (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 334 din 10 mai 2018, paragraful 31, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 31 mai 2018).

27. Așa cum s-a reținut în decizia menționată, paragraful 32, în măsura în care un text legal nu a format obiectul reexaminării în procedura de punere de acord a dispozițiilor constatate ca fiind neconstituționale cu decizia de neconstituționalitate, el nu poate forma obiectul controlului de constituționalitate a legii reexaminată (a se vedea și Decizia nr. 252 din 19 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 din 9 mai 2018, paragraful 129). Similar, cererea de reexaminare formulată conform art. 77 alin. (2) din Constituție are drept efect redeschiderea procedurii legislative, însă numai în limitele cererii de reexaminare (Decizia nr. 63 din 13 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 6 martie 2018, paragraful 47). Parlamentul trebuie să reexamineze toate textele de lege la care face referire cererea Președintelui României, precum și pe cele care au legătură cu acestea, asigurându-se succesiunea logică a ideilor și coerența reglementării. În acest context, se impune a fi modificate chiar și unele dispoziții ale legii care nu au fost în mod expres cuprinse în cererea de reexaminare, dar care sunt în mod indisolubil legate de acestea (Decizia nr. 63 din 13 februarie 2018, paragraful 46). Prin urmare, și în privința legii adoptate ca urmare a admiterii cererii de reexaminare, în măsura în care un text legal nu a format obiectul reexaminării de către Parlament, el nu poate forma obiectul controlului de constituționalitate a legii reexaminată. De asemenea, întrucât cererea de reexaminare nu este obligatorie pentru Parlament, spre deosebire de decizia de neconstituționalitate, în cazul în care Parlamentul o respinge sau o admite în parte, nu pot forma obiect al controlului de constituționalitate dispozițiile legale nereexaminată, și anume cele care nu au suferit niciun eveniment legislativ în procedura de reexaminare. Prin urmare, indiferent dacă o cerere de reexaminare a fost admisă/admisă în parte/respinsă, pot forma

obiectul controlului *a priori* de constituționalitate numai dispozițiile legale supuse unor intervenții legislative în procedura de reexaminare, precum și procedura de adoptare a legii în urma cererii de reexaminare, cu titlu exemplificativ reținându-se cvorumul de ședință, majoritatea de vot sau ordinea de sesizare a Camerelor Parlamentului. În măsura în care titularii dreptului de sesizare a Curții Constituționale prevăzuți la art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție formulează o obiecție de neconstituționalitate, fără a contesta diferența specifică dintre varianta redacțională a legii reexaminată și cea inițială a legii, Curtea urmează să constate inadmisibilitatea acesteia (Decizia nr. 334 din 10 mai 2018, paragraful 32).

28. În prezenta cauză, Curtea reține că cererea de reexaminare a fost respinsă de Parlament în privința soluției normative criticate în prezenta sesizare, astfel că obiecția de neconstituționalitate, formulată în interiorul termenului de 10 zile, prevăzut de art. 77 alin. (3) din Constituție, nu mai putea viza decât critici de neconstituționalitate extrinsecă, cu privire la procedura de adoptare a legii, respectiv diferența specifică dintre varianta redacțională a legii reexaminată și cea inițială. În această etapă a promulgării, în condițiile art. 77 alin. (3) din Constituție, critici de neconstituționalitate intrinsecă puteau fi formulate numai în privința dispozițiilor legale reexaminată; or, în cazul de față, ca urmare a respingerii cererii de reexaminare, dispoziția legală supusă în prezent controlului de constituționalitate nu a fost reexaminată, astfel încât nu puteau fi aduse critici de neconstituționalitate intrinsecă înseși soluției normative cuprinse în forma inițială a legii, anterioare cererii de reexaminare formulate. Astfel de critici puteau fi formulate în perioada 30 decembrie 2017—18 ianuarie 2018, interval temporar care cuprinde *dies a quo* — data trimiterii legii spre promulgare și *dies a quem* — data expirării termenului ipotetic de promulgare, aspect ce se încadrează în ipoteza a doua din paragraful 70 al Deciziei nr. 67 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 13 martie

2018, cu referire la termenul de 20 de zile de promulgare, conform art. 77 alin. (1) din Constituție (a se vedea și Decizia nr. 334 din 10 mai 2018, paragraful 33). În accepțiunea Deciziei nr. 67 din 21 februarie 2018, paragraful 70, o obiecție de neconstituționalitate (i) va fi întotdeauna admisibilă dacă se realizează în interiorul termenelor legale de 5 zile, respectiv 2 zile, prevăzute de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, (ii) va fi admisibilă după depășirea termenului legal prevăzut de Legea nr. 47/1992, în interiorul termenelor de promulgare de 20 de zile, respectiv 10 zile, prevăzute de art. 77 alin. (1) și (3) din Constituție, însă condiționat de nepromulgarea legii, (iii) va fi admisibilă în ipoteza întreruperii termenului de promulgare, ca urmare a formulării în prealabil a unei alte sesizări de neconstituționalitate, doar dacă s-a realizat în interiorul termenului de promulgare de 20 de zile, respectiv de 10 zile, pe care titularul sesizării l-ar fi avut la dispoziție ipotetic dacă nu ar fi intervenit cazul de întrerupere a procedurii promulgării. Dimpotrivă, dacă nu sunt întrunite condițiile cu privire la termenele stabilite de lege și de Constituție, sesizarea Curții va fi respinsă ca inadmisibilă.

29. În consecință, Curtea reține că, deși obiecția a fost formulată în termenul stabilit prin ipoteza a doua din paragraful 70 al Deciziei nr. 67 din 21 februarie 2018, cu referire la termenul de 10 zile de promulgare, conform art. 77 alin. (3) din Constituție, criticile de neconstituționalitate invocate de către Președintele României au o natură intrinsecă și, în mod evident, nu vizează dispoziții legale care să fi fost supuse reexaminării, având în vedere că cererea de reexaminare a fost respinsă în legătură cu soluția normativă supusă controlului de constituționalitate. Prin urmare, în considerarea acestui aspect, care vizează sfera de competență a instanței constituționale, Curtea reține că, în prezenta cauză, nu a fost legal sesizată să soluționeze obiecția de neconstituționalitate formulată, drept care Curtea va respinge, ca inadmisibilă, obiecția de neconstituționalitate.

30. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi*,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii privind aprobarea Programului de susținere a crescătorilor de suine pentru activitatea de reproducție.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 iunie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

* Cu opinia separată a doamnei judecător Livia Doina Stanciu, în sensul celei formulate la Decizia nr. 334 din 10 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 31 mai 2018.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 457

din 4 iulie 2018

**referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii
pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, obiecție formulată de un număr de 97 de deputați, aparținând grupurilor parlamentare ale Uniunii Salvați România și Partidului Național Liberal, precum și deputați neafiliați, în temeiul prevederilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

2. Cu Adresa nr. 2/6.196 din 21 iunie 2018, secretarul general al Camerei Deputaților a trimis sesizarea formulată, care a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 4.855 din 22 iunie 2018 și constituie obiectul Dosarului nr. 962A/2018.

3. În motivarea sesizării de neconstituționalitate autorii formulează atât critici de neconstituționalitate extrinsecă, cât și critici de neconstituționalitate intrinsecă.

4. Cu privire la **criticile de neconstituționalitate extrinsecă**, după ce reproduc cererea de reexaminare adresată Parlamentului de către Președintele României, în temeiul art. 77 alin. (2) din Constituție, autorii obiecției arată că Parlamentul a ignorat argumentele invocate de Președinte, procedând la respingerea cererii de reexaminare fără dezbateră, ceea ce constituie o încălcare a dispozițiilor art. 137 alin. (2) din Regulamentul Camerei Deputaților, potrivit cărora reexaminarea legii pe baza cererii Președintelui României se face cu respectarea procedurii legislative, ceea ce presupune dezbateră tuturor punctelor înscrise în cererea de reexaminare și, ulterior, adoptarea uneia dintre soluțiile descrise în art. 137 alin. (3) din regulament. Aceeași procedură de dezbateră este aplicabilă și în Senatul României, conform art. 150 din Regulamentul Senatului. Prin urmare, consideră că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară a fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor art. 137 din Regulamentul Camerei Deputaților și ale art. 150 din Regulamentul Senatului cu consecința nerespectării art. 1 alin. (4) din Constituție.

5. Cu privire la **criticile de neconstituționalitate intrinsecă**, autorii arată că dispozițiile art. 1 pct. 11 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară încalcă art. 125 alin. (2), art. 133 alin. (1), art. 134 alin. (2) și (4) din Constituție, întrucât stabilește că atât propunerile privind judecătoria care fac parte din comisiile de concurs pentru promovarea în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, cât și propunerile privind numirea, promovarea, transferul, suspendarea și încetarea din funcție a magistraților-asistenți se înaintează Secției pentru judecatori a

Consiliului Superior al Magistraturii, și nu plenului acestuia. De asemenea, art. 1 pct. 21 din legea criticată modifică alin. (1) al art. 41 din Legea nr. 304/2004 în sensul că transferă competența de înființare a secțiilor curților de apel și ale instanțelor din circumscripția acestora de la plenul Consiliului Superior al Magistraturii la Secția pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii. Această măsură este una de ordin organizatoric, care vizează buna funcționare a justiției și garantarea independenței sistemului judiciar, referindu-se la componenta instituțională a independenței justiției, în sensul existenței unor condiții de muncă adecvate și a unui număr suficient de magistrați ai instanței respective pentru a evita un volum de muncă excesiv, însă este contrară art. 134 alin. (2) și (4) cu privire la rolul constituțional al secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii și la faptul că numai Consiliul Superior al Magistraturii, în ansamblul său, poate îndeplini și alte atribuții prevăzute de lege. Art. 1 pct. 25 și pct. 26 din legea criticată instituie și posibilitatea Secției pentru judecatori a Consiliului Superior al Magistraturii de a convoca adunările generale ale instanței, respectiv de a solicita puncte de vedere adunărilor generale ale judecătorilor. Conform argumentelor expuse în prealabil, instituirea altor atribuții Secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii față de cele strict prevăzute de art. 134 alin. (2) din Constituție este de natură să încalce rolul Consiliului prevăzut de art. 133 alin. (1) și atribuțiile acestuia, în componenta sa plenară.

6. În continuare, autorii sesizării susțin că art. 1 pct. 27 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară încalcă prevederile art. 1 alin. (4) și (5) și art. 133 alin. (1) din Constituție. Faptul că sistemul de repartizare aleatorie a cauzelor pe completele de judecată se auditează sub conducerea Ministerului Justiției, cu participarea societății civile și a organizațiilor profesionale ale magistraților, la fiecare 2 ani, încalcă independența justiției, rolul constituțional al Consiliului Superior al Magistraturii și principiul separației puterilor în stat.

7. De asemenea, art. 1 pct. 35 și pct. 38 din legea criticată încalcă prevederile art. 1 alin. (4) și (5), art. 11 alin. (1), art. 131 alin. (1) și art. 132 alin. (2) din Constituție. Prin transferarea competenței de soluționare a contestațiilor referitoare la intervenția procurorilor ierarhic superiori în activitatea procurorilor de caz, de la Plenul Consiliului Superior al Magistraturii (format nu doar din membri aleși ai corpului magistraților, ci și din membri de drept sau din reprezentanți ai societății civile) la Secția pentru procurori a Consiliului, se diminuează o garanție pentru funcționarea independentă a procurorilor. Prin acordarea posibilității ministrului justiției, care este membru al Guvernului, numit și susținut de un partid politic, de a da îndrumări scrise cu privire la măsurile ce trebuie luate „pentru prevenirea și combaterea eficientă a criminalității”, dar în special prin punerea procurorilor sub controlul ministrului justiției, fără a defini în niciun fel aceste atribuții, se creează posibilitatea intervenirii în activitatea judiciară a procurorilor într-o manieră care să aducă atingere independenței funcționale a acestora, condiție esențială pentru îndeplinirea obiectivelor asumate de statul român prin tratatele internaționale. Principiul

autorității ministrului justiției asupra procurorilor trebuie și poate fi reglementat într-o manieră care să nu aducă atingere independenței necesare pentru a-și putea exercita funcțiile în mod eficace și libere de orice presiune ilicită, prin reglementarea detaliată a modului de exercitare a acesteia, care să excludă orice intervenție asupra activității judiciare a procurorului. Dispozițiile criticate încalcă și prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție sub aspectul cerințelor de claritate și previzibilitate ale legii. Textul de lege nu lămurește care sunt limitele și natura îndrumărilor scrise cu privire la măsurile ce trebuie luate pentru prevenirea și combaterea eficientă a criminalității pe care ministrul justiției poate să le dea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, procurorului-șef al Direcției Naționale Anticorupție și procurorului-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

8. În fine, autorii arată că **art. 1 pct. 45** din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, care introduce o secțiune prin care este înființată și reglementată o secție pentru investigarea infracțiunilor din justiție, încalcă prevederile art. 16 din Constituție și art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Magistratul are dreptul de a fi cercetat penal de un organ de urmărire penală specializat în categoria de infracțiuni din care face parte cea care i se impută, drept pe care îl are orice cetățean. Cu atât mai mult cu cât magistratul este vulnerabil, soluțiile sale lăsând întotdeauna cel puțin o parte nemulțumită, determinând de foarte multe ori formularea împotriva sa a unor plângeri neîntemeiate, cu scop șicanator, este necesar ca acesta să fie cercetat de persoane competente în materia respectivă, fie că este vorba despre fapte de corupție, de fapte împotriva vieții și sănătății etc. Or acest drept de a fi egal în fața autorităților publice îi este încălcat prin cercetarea sa de o structură formată din cel mult 15 procurori, aceștia nefiind și neputându-se niciodată specializa în fiecare categorie de infracțiuni reglementate de legislația în vigoare. Specializarea presupune experiență profesională, pe lângă o cunoaștere amănunțită a unei materii la nivel teoretic, iar specializarea se dobândește după o lungă perioadă de practică efectivă în domeniu. În plus, desfășurarea activității acestor 15 persoane la București, cu încălcarea principiului accesibilității în spațiu a organului judiciar, presupune obligarea magistratului, spre deosebire de alți cetățeni, de a se deplasa pentru audieri și pentru alte activități de urmărire penală, în timpul programului de lucru, în altă localitate, la mare distanță și de a suporta cheltuieli excesive. De asemenea, magistratul își va organiza foarte anevoios apărarea și va suporta costuri disproporționate sau va fi nevoit să nu se prezinte la efectuarea actelor de urmărire penală și să suporte un proces neechitabil.

9. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a comunica punctul lor de vedere.

10. **Președintele Camerei Deputaților** a transmis cu Adresa nr. 2/6.467 din 29 iunie 2018, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 5.171 din 29 iunie 2018, punctul său de vedere cu privire la sesizarea de neconstituționalitate care face obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 962A/2018, prin care se arată că aceasta este inadmisibilă.

11. Cu privire la critica de neconstituționalitate extrinsecă a legii, potrivit căreia Parlamentul României a procedat la adoptarea acesteia cu încălcarea dispozițiilor art. 137 din Regulamentul Camerei Deputaților și ale art. 150 din Regulamentul Senatului, președintele Camerei Deputaților arată că nu a fost prezentată argumentația care să fundamenteze

această afirmație. Din analiza comparată a documentelor aferente derulării procedurii legislative a reexaminării legii ca urmare a solicitării formulate de Președintele României, a formei adoptate de Camera Deputaților, ca primă Cameră sesizată, și a celei adoptate de Senat, în calitate de Cameră decizională, se constată că reexaminarea legii deduse controlului de constituționalitate s-a realizat cu respectarea în ansamblu a prevederilor regulamentare aplicabile acestei proceduri parlamentare speciale și nu doar a celor invocate de către autorii sesizării.

12. Referitor la motivele care ar susține neconstituționalitatea intrinsecă a legii, ținând cont de obiectul sesizării de neconstituționalitate examinate, președintele Camerei Deputaților apreciază că, anterior examinării incidenței și temeiniciei argumentelor invocate, trebuie analizat conținutul sesizării, identificarea elementelor care ar fundamenta admisibilitatea sa, din perspectiva exigențelor constituționale, a cadrului normativ infraconstituțional aplicabil și a jurisprudenței Curții Constituționale în această materie. Astfel, în temeiul prevederilor art. 146 lit. a) din Constituția României, republicată, instanța de contencios constituțional „se pronunță asupra constituționalității legilor, înainte de promulgarea acestora [...]”. Potrivit dispozițiilor art. 77 alin. (1) teza a doua din Constituția României, republicată, *„Promulgarea legii se face în termen de cel mult 20 de zile de la primire”*, iar, în ipotezele în care *„Președintele cerut reexaminarea legii ori dacă s-a cerut verificarea constituționalității ei”*, potrivit art. 77 alin. (3) din Legea fundamentală, *„promulgarea se face în cel mult 10 zile de la primirea legii adoptate după reexaminare sau de la primirea deciziei Curții Constituționale, prin care i s-a confirmat constituționalitatea”*.

13. Cu privire la legea supusă controlului de constituționalitate, președintele Camerei Deputaților reține că dezbaterea și adoptarea sa s-au realizat în procedură de urgență, ca urmare a cererii de reexaminare formulate de Președintele României, cu consecința că în speță au fost aplicabile prevederile referitoare la termenul de două zile pentru sesizarea Curții Constituționale. Legea a fost depusă la secretarul general al Camerei Deputaților și la secretarul general al Senatului la data de 20 iunie 2018 și a fost trimisă în vederea promulgării la data de 22 iunie 2018, prezenta sesizare de neconstituționalitate fiind înregistrată în aceeași zi. Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară a fost supusă controlului de constituționalitate în repetate rânduri: primul control a fost declanșat ca urmare a adoptării legii în Parlament, în termenele legale și constituționale, și a fost soluționat printr-o decizie de admitere parțială a criticilor de neconstituționalitate, situație care a determinat deschiderea procedurii de reexaminare a legii, în temeiul art. 147 alin. (2) din Legea fundamentală, în vederea punerii în acord a dispozițiilor constatate ca fiind neconstituționale cu decizia Curții Constituționale. După parcurgerea acestei proceduri, Parlamentul a adoptat o nouă lege, cu un conținut normativ diferit, care a fost supusă unui nou control de constituționalitate, judecătorul constituant fiind sesizat pentru a se pronunța cu privire la măsura în care Parlamentul s-a conformat celor statuate prin decizia de admitere anterioară. În urma verificării, Curtea a respins ca neîntemeiată obiecția de neconstituționalitate, constatând că Parlamentul a respectat obligația constituțională prevăzută la art. 147 alin. (2) de a pune în acord prevederile legii cu observațiile Curții Constituționale.

14. Întrucât reformulările de text aduse nu au afectat sintagmele care în viziunea autorilor prezentei sesizări ar fi neconforme cu exigențele Constituției, președintele Camerei Deputaților apreciază că argumentele aduse de aceștia și considerentele pe care își fundamentează obiecția puteau face obiectul sesizării inițiale a Curții Constituționale. Din perspectiva

respectării termenelor de exercitare a dreptului de sesizare a Curții Constituționale, sub aspectul conținutului prezentei sesizări, acestea au început să curgă începând cu data la care legea a fost depusă la secretarii generali ai Camerelor Parlamentului în vederea exercitării acestui drept, respectiv 21 decembrie 2017 — forma inițială a legii și, respectiv, 28 martie 2018 — forma rezultată în urma reexaminării, și s-au împlinit la data la care ar fi expirat termenul de promulgare de 20 de zile sau de 10 zile, după caz, prevăzut de art. 77 alin. (1), respectiv de alin. (3) din Constituție, care a fost întrerupt ca urmare a formulării în prealabil a sesizărilor de neconstituționalitate. Pe cale de consecință, termenul de exercitare a dreptului de sesizare a Curții Constituționale începe întotdeauna să curgă imediat după finalizarea procedurii de adoptare a legii în Parlament și este același pentru toate subiectele de drept care, potrivit Constituției, au îndrituirea de a investi Curtea cu efectuarea controlului de constituționalitate. Astfel, având în vedere că prezenta sesizare, înregistrată la Curtea Constituțională pe data de 22 iunie 2018, vizează conținutul normativ al unor prevederi ale legii care se regăsesc în forma adoptată inițial de Parlament, pentru care termenul de exercitare a dreptului de sesizare a Curții Constituționale a început să curgă din data de 21 decembrie 2017, Președintele Camerei Deputaților apreciază că aceasta nu întrunește condițiile prevăzute de lege pentru a fi analizată și din perspectiva incidenței și a temeiniciei argumentelor invocate în fond, întrucât este formulată după expirarea termenului prevăzut la art. 77 din Constituție, în care, dacă legea nu ar fi fost contestată în prealabil în repetate rânduri, Președintele României ar fi trebuit să o promulge.

15. Având în vedere considerentele prezentate, Președintele Camerei Deputaților consideră că sesizarea de neconstituționalitate este inadmisibilă și propune respingerea sa.

16. **Președintele Senatului și Guvernul** nu au comunicat punctul lor de vedere cu privire la obiecția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al Președintelui Camerei Deputaților, raportul judecătorului-raportor, dispozițiile Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, precum și prevederile Constituției, reține următoarele:

17. Actul de sesizare are ca obiect al criticilor de neconstituționalitate dispozițiile Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, în ansamblul său, precum și dispozițiile art. I pct. 11, 21, 25, 26, 27, 35, 38 și 45 din lege, în special.

18. Autorii sesizării susțin că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) în ceea ce privește principiul separației puterilor în stat și cel al respectării obligatorii a legii, precum și claritatea și previzibilitatea legii, art. 11 referitoare la dreptul internațional, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și a autorităților publice, art. 125 privind statutul judecătorilor, art. 131 și 132 privind rolul Ministerului Public și statutul procurorilor, precum și art. 133 și 134 referitoare la rolul, structura și atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii.

19. În vederea soluționării prezentei obiecții de neconstituționalitate, Curtea va proceda la verificarea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a acesteia, prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sub aspectul titularului dreptului de sesizare, al termenului în care acesta este îndrituit să sesizeze instanța

constituțională, precum și al obiectului controlului de constituționalitate. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că primele două condiții se referă la regularitatea sesizării instanței constituționale, din perspectiva legalei sale sesizări, iar cea de-a treia vizează stabilirea sferei sale de competență, astfel încât urmează a fi cercetate în ordinea menționată, constatarea neîndeplinirii uneia având efecte dirimante și făcând inutilă analiza celorlalte condiții (a se vedea în acest sens Decizia nr. 334 din 10 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 31 mai 2018, paragraful 27, sau Decizia nr. 385 din 5 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 488 din 13 iunie 2018, paragraful 32).

20. Sub aspectul **titularului dreptului de sesizare**, prezenta obiecție de neconstituționalitate a fost formulată de un număr de 97 de deputați, aparținând grupurilor parlamentare ale Uniunii Salvați România și Partidului Național Liberal, precum și deputați neafiliați, care, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și al art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, are dreptul de a sesiza Curtea Constituțională pentru exercitarea controlului de constituționalitate *a priori*, fiind, așadar, îndeplinită această primă condiție de admisibilitate.

21. Cu privire la **termenul în care poate fi sesizată instanța de control constituțional**, potrivit art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, acesta este de 5 zile de la data depunerii legii adoptate la secretarii generali ai celor două Camere ale Parlamentului, respectiv de 2 zile, începând de la același moment, dacă legea a fost adoptată în procedură de urgență. Totodată, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Legea fundamentală, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor înainte de promulgarea acestora, care, potrivit art. 77 alin. (1) teza a doua din Constituție, se face în termen de cel mult 20 de zile de la primirea legii adoptate de Parlament, iar, în ipoteza în care Președintele a cerut reexaminarea legii ori dacă s-a cerut verificarea constituționalității ei, potrivit alin. (3) al art. 77, „*promulgarea legii se face în cel mult 10 zile de la primirea legii adoptate după reexaminare sau de la primirea deciziei Curții Constituționale, prin care i s-a confirmat constituționalitatea*”. Cu privire la acest aspect, se constată că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară a fost adoptată, în procedură de urgență, de Senatul României, Cameră decizională, în data de 20 iunie 2018 și a fost depusă, în aceeași zi, la secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare cu privire la neconstituționalitatea legii și apoi trimisă spre promulgare, în data de 22 iunie 2018. Prezenta sesizare a fost înregistrată la Curtea Constituțională în data de 22 iunie 2018. Într-o atare situație, luând act de faptul că sesizarea de neconstituționalitate a fost formulată în termenul legal, Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate este admisibilă sub aspectul respectării termenului în care poate fi sesizată instanța de control constituțional.

22. În vederea analizării admisibilității prezentei sesizări cu privire la cel de-al treilea aspect de admisibilitate — **obiectul controlului de constituționalitate**, respectiv stabilirea sferei de competență a Curții cu privire la legea dedusă controlului, este necesară analiza distinctă a criticilor formulate, respectiv a celor extrinseci și a celor intrinseci.

23. Cu privire la **criticile de neconstituționalitate extrinsecă**, Curtea reține că autorii obiecției de neconstituționalitate reproduc cererea de reexaminare adresată Parlamentului de către Președintele României, în temeiul art. 77 alin. (2) din Constituție, susținând că autoritatea legiuitoare a respins cererea de reexaminare fără a o dezbate, ceea ce ar constitui o încălcare a dispozițiilor art. 137 din Regulamentul Camerei Deputaților și ale art. 150 din Regulamentul Senatului, cu

consecința nerespectării art. 1 alin. (4) din Constituție privind principiul separației puterilor în stat. Dispozițiile regulamentare invocate au următorul conținut:

— Art. 137 din Regulamentul Camerei Deputaților: „(1) Reexaminarea legii de către Camera Deputaților, în urma cererii făcute de Președintele României, în temeiul art. 77 alin. (2) din Constituția României, republicată, va avea loc în cel mult 30 de zile de la primirea cererii. Reexaminarea legii se efectuează mai întâi de Camera Deputaților, dacă aceasta a fost prima Cameră sesizată, după care se trimite legea adoptată Senatului, care va decide definitiv. În situația în care Camera Deputaților este Cameră decizională, legea adoptată se trimite Președintelui în vederea promulgării.

(2) Reexaminarea legii pe baza cererii Președintelui României se face cu respectarea procedurii legislative.

(3) Raportul comisiei, cu privire la solicitările formulate de Președintele României cuprinse în cererea de reexaminare, va cuprinde una dintre cele 3 variante:

a) propunerea de adoptare a legii modificate și completate în întregime sau parțial, în sensul cerut de Președinte în cererea de reexaminare;

b) propunerea de adoptare a legii în forma adoptată inițial de Parlament, în cazul în care se resping solicitările formulate în cererea de reexaminare;

c) propunerea de respingere a legii.

În cazul în care solicitările din cererea de reexaminare sunt acceptate, în parte sau în totalitate, comisia va formula textele corespunzătoare și raportul va cuprinde toate amendamentele admise și respinse depuse de deputați. Textele propuse trebuie să aibă legătură cu solicitările din cererea de reexaminare și să asigure corelarea tehnico-legislativă a tuturor dispozițiilor legii. În cazul în care se resping solicitările formulate în cererea de reexaminare, raportul nu va mai cuprinde amendamentele depuse.

(4) Se supun dezbaterii plenului Camerei Deputaților, după regulile procedurii legislative, propunerile Comisiei sesizate în fond de adoptare a legii modificate sau completate în întregime sau parțial, în sensul solicitărilor formulate de Președintele României cuprinse în cererea de reexaminare, sau, după caz, propunerile Comisiei de adoptare a legii în forma adoptată inițial, în cazul respingerii solicitărilor cuprinse în cererea de reexaminare. În ședința dedicată votului final se votează legea în ansamblul ei. Dacă nicio formă a legii supusă aprobării nu este adoptată de Cameră, legea este respinsă.

(5) În situația în care propunerea de respingere a legii nu întrunește numărul de voturi necesar adoptării, se restituie comisiei în vederea reexaminării, avându-se în vedere încadrarea în termenul prevăzut la alin. (1).”;

— Art. 150 din Regulamentul Senatului României: „(1) În cazul în care Președintele României cere, înainte de promulgare, reexaminarea unei legi adoptate prima dată de către Senat, cererea va fi înscrisă în termen de cel mult 30 de zile în proiectul ordinii de zi a Senatului.

(2) Reexaminarea legii pe baza cererii Președintelui României se face cu respectarea procedurii legislative.”

24. Din examinarea conținutului normativ al dispozițiilor regulamentare, rezultă că acestea vizează procedura reexaminării legii pe baza cererii Președintelui României, stabilind durata maximă a procedurii, ordinea de reexaminare în funcție de competența de sesizare a celor două Camere, procedura de urmat, posibilele soluții care pot fi propuse prin raportul comisiei competente să analizeze cererea de reexaminare, condițiile pe care trebuie să le îndeplinească amendamentele admise, obiectul dezbaterii plenului celor două Camere, după regulile procedurii legislative, votul final asupra legii, precum și condițiile de restituire a legii către comisie în

vederea reexaminării. Așadar, normele procedurale au un conținut complex, reglementând aspectele esențiale ale procedurii reexaminării legii.

25. Analizând critica formulată, Curtea observă că, în temeiul art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „Sesizările [n.r. adresate Curții Constituționale] trebuie făcute în formă scrisă și motivate”. În sistemul constituțional românesc, obligația de motivare a sesizării de neconstituționalitate nu are semnificația unei limitări a accesului titularului dreptului la justiția constituțională, ci este consecința firească a faptului că, în realizarea controlului de constituționalitate, Curtea nu poate acționa din oficiu (cu excepția inițiativelor de revizuire a Constituției), ci numai la sesizare și în limitele acesteia. A admite posibilitatea simplei formulări a sesizării fără a se arăta motivele de neconstituționalitate imputabile dispozițiilor legale criticate, ar însemna o încălcare a prevederilor exprese ale legii care obligă la motivarea sesizării și care nu fac distincție între controlul abstract, *a priori*, și cel concret, *a posteriori*. Mai mult, o atare posibilitate ar înfrânge principiul potrivit căruia controlul de constituționalitate se realizează doar „la sesizare”, și nu din oficiu, întrucât Curtea Constituțională ar fi pusă în situația de a determina ea însăși motivele de neconstituționalitate a legii care formează obiectul sesizării. În acest sens este jurisprudența constantă a Curții, care, de exemplu, prin Decizia nr. 341 din 12 septembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 38 din 29 ianuarie 1998, a stabilit că „neindicarea de către autorul excepției a normelor constituționale în raport cu care consideră că sunt neconstituționale dispozițiile legale atacate constituie, de asemenea, un motiv de respingere, întrucât excepția ridicată nu constituie, în sensul constituțional al termenului, o excepție de neconstituționalitate. Dacă instanța de contencios constituțional s-ar socoti competentă să se pronunțe asupra unei asemenea excepții, ea s-ar substitui părții în ceea ce privește invocarea motivului de neconstituționalitate ridicat, exercitând astfel din oficiu controlul de constituționalitate, ceea ce este inadmisibil”.

26. Aplicând aceste considerente de principiu controlului de constituționalitate realizat în prezenta cauză, Curtea reține că autorii sesizării s-au limitat în motivarea criticilor de neconstituționalitate extrinsecă la enumerarea dispozițiilor art. 137 din Regulamentul Camerei Deputaților și ale art. 150 din Regulamentul Senatului, al căror conținut normativ complex a fost menționat în prealabil, fără a arăta care dintre aspectele reglementate au fost nesocotite prin adoptarea legii care face obiect al controlului de constituționalitate. Autorii sesizării se mărginesc la a aprecia că problemele evidențiate în cererea de reexaminare formulată „necesitau o analiză aprofundată în cadrul dezbaterilor parlamentare” și la simpla invocare a dispozițiilor constituționale considerate a fi încălcate — art. 1 alin. (4) din Constituție, fără a preciza în concret motivele pe care se întemeiază contrarietatea cu Legea fundamentală. Or, o atare abordare **nu satisface condiția prevăzută de lege privind motivarea sesizării, astfel că se impune soluția de respingere, ca inadmisibilă, a criticii astfel formulate.**

27. Cu privire la *criticile de neconstituționalitate intrinsecă*, apare necesară evidențierea procesului legislativ al legii examinate. Astfel, legea a parcurs **trei cicluri legislative**, după cum urmează: *primul ciclu legislativ* — în forma sa inițială, legea a fost adoptată de Senatul României, în calitate de Cameră decizională, la data de **20 decembrie 2017**, fiind apoi depusă la secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra constituționalității legii în data de 21 decembrie 2017 și trimisă la promulgare la data de 23 decembrie 2017. La data de 27 decembrie 2017, un număr de 29 de senatori aparținând grupului parlamentar al Partidului Național Liberal, respectiv Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, au

sesizat Curtea Constituțională în vederea exercitării controlului de constituționalitate anterior promulgării. Curtea a soluționat sesizarea prin *Decizia nr. 33 din 23 ianuarie 2018*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 15 februarie 2018. Prin soluția pronunțată de Curte au fost admise parțial criticile și s-a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 1 pct. 2, 4, 29 și 61 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, fiind respinse, ca neîntemeiate, celelalte critici formulate.

28. *Al doilea ciclu legislativ* — în temeiul art. 147 alin. (2) din Constituție, s-a deschis *procedura reexaminării legii pentru punerea de acord cu Decizia nr. 33 din 23 ianuarie 2018* a dispozițiilor constatate ca fiind neconstituționale, procedură care s-a finalizat prin **adoptarea legii reexaminată la data de 26 martie 2018**. Forma reexaminată a legii a fost contestată, la data de 29 martie 2018, de un număr de 89 de deputați aparținând grupurilor parlamentare ale Partidului Național Liberal și Uniunii Salvați România, Curtea constatând constituționalitatea legii examinate prin Decizia nr. 250 din 19 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 3 mai 2018. La data de 7 mai 2018, Președintele României formulează o nouă obiecție de neconstituționalitate, care este respinsă, ca inadmisibilă, prin Decizia Curții Constituționale nr. 357 din 30 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 8 iunie 2018.

29. *Al treilea ciclu legislativ* — la 15 iunie 2018, *Președintele României a adresat Parlamentului o cerere de reexaminare a conținutului normativ al legii. După reexaminare, legea a fost adoptată, fără modificări, la data de 20 iunie 2018*, iar în data de 22 iunie 2018 a fost trimisă Președintelui României spre promulgare.

30. La data de 22 iunie 2018, Curtea Constituțională a fost din nou sesizată, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Legea fundamentală, de un număr de 97 de deputați aparținând grupurilor parlamentare ale Uniunii Salvați România și Partidului Național Liberal, precum și deputați neafiliați, sesizare care constituie prezenta obiecție de neconstituționalitate.

31. Față de această succesiune a etapelor parcurse de legea în discuție, Curtea reține, referitor la cel de-al doilea ciclu legislativ, al reexaminării deschise de drept ca urmare a pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 33 din 23 ianuarie 2018, că acesta s-a finalizat prin adoptarea legii la data de 26 martie 2018. După acest moment a urmat, în ordine, așa cum s-a arătat mai sus, sesizarea Curții Constituționale de un număr de 89 de deputați — soluționată prin Decizia nr. 250 din 19 aprilie 2018 —, sesizarea Curții Constituționale de Președintele României — soluționată prin Decizia nr. 357 din 30 mai 2018 —, cererea de reexaminare formulată de Președintele României în temeiul art. 77 alin. (2) din Legea fundamentală și adoptarea legii de Senat, în calitate de Cameră decizională, la data de 20 iunie 2018.

32. Față de acest ansamblu factual, specific legii supuse controlului, Curtea va analiza problema admisibilității prezentei obiecții de constituționalitate din perspectiva respectării obiectului sesizării. Astfel, având în vedere că, pe de o parte, la data de 20 iunie 2018, cererea de reexaminare a legii formulată de Președintele României a fost respinsă, legea fiind adoptată în aceeași formă în care fusese votată în 26 martie 2018, iar, pe de altă parte, **toate criticile formulate în prezenta cauză vizează conținutul normativ al unor dispoziții ale legii în forma adoptată de Parlament în primul ciclu legislativ (20 decembrie 2017) sau în cel de-al doilea ciclu legislativ (26 martie 2018)**, pentru care termenul de exercitare a dreptului de sesizare a Curții Constituționale a început să curgă fie din data de 21 decembrie 2017, fie din data de 28 martie 2018, în ambele ipoteze termenul fiind epuizat, **Curtea reține că nu este îndrituită să efectueze un astfel de control, fiind depășit stadiul procedurii constituționale în care ar fi putut fi**

formulate critici de neconstituționalitate cu privire la respectivele prevederi legale.

33. Chiar dacă sesizarea a fost depusă în interiorul termenului de protecție, care începe să curgă de la data depunerii legii la secretarii generali ai Camerelor în vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții, iar în această situație ar fi respectată, aparent, condiția de admisibilitate referitoare la obiectul controlului de constituționalitate, legea nefiind încă promulgată, **atâta vreme cât, în urma parcurgerii procedurii de reexaminare declanșate la cererea Președintelui României, legea nu a suferit nicio modificare, prezervând soluțiile legislative adoptate anterior** cu privire la care termenul de exercitare a dreptului de sesizare a Curții Constituționale a început să curgă imediat după finalizarea procedurii de adoptare a legii în Parlament și a fost același pentru toate subiectele de drept care, potrivit Constituției, au îndrituirea de a investi Curtea cu efectuarea controlului de constituționalitate, **Curtea reține inadmisibilitatea sesizării formulate** (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 357 din 30 mai 2018, paragraful 32). Cu privire la acest aspect, prin Decizia nr. 67 din 21 februarie 2018, paragraful 65, Curtea Constituțională a apreciat că „în ipoteza întreruperii termenului de promulgare, admisibilitatea sesizării nu poate fi raportată decât la termenele stabilite de lege și de Constituție, iar nu la lipsa decretului de promulgare. Cu alte cuvinte, după expirarea termenului de 5 zile sau 2 zile, după caz, și a termenului de 20 de zile în care legea ar fi fost promulgată în lipsa cauzei de întrerupere a procedurii de promulgare (sesizarea anterioară a instanței constituționale), titularii dreptului de a sesiza instanța constituțională pierd acest drept, cu consecința că obiecțiile de neconstituționalitate formulate peste aceste termene vor fi respinse ca inadmisibile”.

34. Prin aceeași Decizie nr. 67 din 21 februarie 2018, paragraful 66, Curtea a reținut că „o interpretare contrară, bazată pe ideea că nu există un termen-limită pentru sesizarea instanței de contencios constituțional, ar conduce la concluzia că formularea unei sesizări de neconstituționalitate, ce determină întreruperea termenului de promulgare, creează o situație în care subiectele de drept prevăzute de art. 146 lit. a) din Constituție pot sesiza *sine die* instanța constituțională, lipsind de efecte juridice dispozițiile legale și constituționale referitoare la termenele de exercitare a drepturilor procesuale în fața acesteia. S-ar putea ajunge la situația în care titularii dreptului de sesiza ar formula alternativ și succesiv, pe motive identice sau diferite, un număr nelimitat de obiecții de neconstituționalitate cu privire la o anumită lege, împrejurare care ar prelungi nepermis procedura legislativă, blocând indirect finalizarea acestei proceduri și, deci, intrarea în vigoare a actului adoptat de Parlament”.

35. În plus față de cele prezentate, Curtea observă că, în prezenta cauză, autorii obiecției nu fac decât să reitereze critici de neconstituționalitate formulate și în sesizările anterioare care au avut ca obiect dispoziții ale Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, critici asupra cărora Curtea s-a pronunțat prin deciziile nr. 33 din 23 ianuarie 2018 și nr. 250 din 19 aprilie 2018. Or, pentru a avea caracter legitim, exercitarea drepturilor legale și constituționale trebuie să se realizeze, în acord cu prevederile art. 57 din Constituție, cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalte persoane, doar într-o atare ipoteză bucurându-se de protecția oferită de lege și Constituție. O exercitare *ultra vires* a drepturilor legale și constituționale, abuzând de procedurile pe care legea le pune la dispoziția titularilor drepturilor, își pierde legitimitatea și, implicit, protecția constituțională a acestora.

36. Având în vedere aceste argumente, Curtea urmează să constate că **obiecția de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară este inadmisibilă.**

37. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi*,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, obiecția de neconstituționalitate privind dispozițiile Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, obiecție formulată de un număr de 97 de deputați aparținând grupurilor parlamentare ale Uniunii Salvați România și Partidului Național Liberal, precum și deputați neafiliați.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 iulie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

* Cu opinia separată a doamnei judecător Livia Doina Stanciu, în sensul celei formulate la Decizia Curții Constituționale nr. 334 din 10 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 31 mai 2018.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. 13¹ din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, pentru medicii rezidenți, medici dentiști rezidenți și farmaciștii rezidenți din sistemul administrației penitenciare

Având în vedere prevederile art. 13¹ din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a sistemul administrației penitenciare, prevăzute în anexa care prevede art. 13¹ din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, pentru medicii rezidenți, medici dentiști rezidenți și farmaciștii rezidenți din sistemul administrației penitenciare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul justiției,
Tudorel Toader

București, 2 iulie 2018.
Nr. 2.640/C.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

de aplicare a prevederilor art. 13¹ din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, pentru medicii rezidenți, medicii dentiști rezidenți și farmaciștii rezidenți din sistemul administrației penitenciare

Art. 1. — (1) În conformitate cu prevederile art. 13¹ din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, cu modificările și completările ulterioare, începând cu luna iulie 2017, medicii rezidenți, medicii dentiști rezidenți și farmaciștii rezidenți din sistemul administrației penitenciare cu un salariu lunar brut mai mic decât 7.100 lei, care nu include drepturile aferente gărzilor efectuate pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara

normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, beneficiază de o bursă de rezidențiat în cuantum lunar de 670 lei.

(2) Bursa de rezidențiat se acordă până la data la care personalul prevăzut la alin. (1) beneficiază de salariul de funcție la nivelul reglementat pentru anul 2022 de Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) Plata lunară a bursei de rezidențiat pentru medicii rezidenți, medicii dentiști rezidenți și farmaciștii rezidenți încadrați în unitățile sistemului administrației penitenciare se realizează de la bugetul de stat, prin bugetul aprobat Ministerului Justiției.

(2) Cuantumul lunar al bursei de rezidențiat se plătește în luna în curs pentru luna anterioară, odată cu plata drepturilor salariale.

Art. 3. — Beneficiază de bursa de rezidențiat medicii rezidenți, medicii dentiști rezidenți și farmaciștii rezidenți aflați în una dintre următoarele situații:

- a) rezidenții pe post care au încheiat raport de serviciu cu unitatea sanitară, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare;
- b) rezidenții care își reiau activitatea ca urmare a încetării situațiilor de suspendare a raportului de serviciu prevăzute la art. 4.

Art. 4. — (1) Nu beneficiază de bursa de rezidențiat medicii rezidenți, medicii dentiști rezidenți și farmaciștii rezidenți care se află în una dintre următoarele situații:

- a) concediu de maternitate;
- b) concediu pentru incapacitate temporară de muncă;
- c) îndeplinirea unei funcții de conducere salarizate în sindicat;
- d) punerea la dispoziție;

e) concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani;

f) concediu pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani sau, în cazul copilului cu handicap, pentru afecțiuni intercurrente, până la împlinirea vârstei de 18 ani;

g) concediu paternal;

h) concediu pentru formare profesională;

i) participarea la grevă;

j) concediu fără plată pentru studii sau pentru interese personale;

k) absențe nemotivate.

(2) Nu beneficiază de bursa de rezidențiat medicii rezidenți, medicii dentiști rezidenți și farmaciștii rezidenți pe perioada în care efectuează stagii de pregătire în afara României, precum și pe perioada concediilor de odihnă.

Art. 5. — Plata bursei de rezidențiat încetează de la data încetării calității de rezident, potrivit dispozițiilor art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — (1) Pentru achitarea sumelor aferente bursei de rezidențiat, unitățile din sistemul administrației penitenciare care au în plată rezidenți completează și transmit Direcției economico-administrative din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor împreună cu solicitarea de deschidere de credite și tabelul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentele norme.

(2) Responsabilitatea corectitudinii datelor transmise aparține unităților din sistemul administrației penitenciare care raportează.

(3) Sumele aferente plății bursei de rezidențiat se prevăd în bugetul unității plătitoare la titlul 59 „Alte cheltuieli”, articolul 59.01 „Burse”.

ANEXĂ

la normele metodologice

Nr. crt.	Unitatea angajatoare	Numele și prenumele	Codul numeric personal — CNP	Specialitatea	Anul de studii	Salariul brut în luna de raportare	Excepții de la acordarea bursei de rezidențiat	Suma de plată (lei)*
1	2	3	4	5	6	7	8	9

*) Suma de plată — se trece cuantumul bursei (670 lei, respectiv suma convenită din aceasta, calculată conform normelor de aplicare).

Director,

.....

Șef compartiment,

.....

NOTE:

a) Datele din coloana 7 se referă la salariul brut lunar și nu includ drepturile aferente gărzilor efectuate pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază.

b) Situația cuprinde medicii rezidenți, medicii dentiști rezidenți și farmaciștii rezidenți din unitatea care raportează.

c) Conducerea unității angajatoare care raportează răspunde în totalitate de corectitudinea datelor transmise.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN**privind acordarea acreditării pentru nivelul de învățământ „postliceal”, domeniul „sănătate și asistență pedagogică”, calificarea profesională „asistent medical generalist”, din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Liceul „Radu Miron” din municipiul Vaslui**

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (3) lit. c) și d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 844/2002 privind aprobarea nomenclatoarelor calificărilor profesionale pentru care se asigură pregătirea prin învățământul preuniversitar, precum și durata de școlarizare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 918/2013 privind aprobarea Cadrului național al calificărilor, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 6.235/2012* privind acordarea autorizării de funcționare provizorie Asociației Centrul de Studii „Luceafărul” din municipiul Vaslui pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Complexul Școlar „Luceafărul” din municipiul Vaslui, cu modificările ulterioare,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 11/13.12.2017 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 7 iunie—29 noiembrie 2017,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru nivelul de învățământ „postliceal” (nivel 3 avansat conform Hotărârii Guvernului nr. 844/2002, cu modificările și completările ulterioare, respectiv nivel 5, conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013, cu modificările și completările ulterioare), domeniul „sănătate și asistență pedagogică”, calificarea profesională „asistent medical generalist”, limba de predare „română”, forma de învățământ „cu frecvență” din cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Liceul „Radu Miron”, cu sediul în municipiul Vaslui, strada Anton Pann nr. 20, județul Vaslui, cod de identificare fiscală 39255247, începând cu anul școlar 2018—2019.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul „Radu Miron” din municipiul Vaslui are obligația de a solicita evaluarea externă periodică în termen de maximum 5 ani de la obținerea acreditării, dar nu mai târziu de anul școlar 2022—2023.

Art. 3. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic, angajat conform prevederilor legii la nivelul de învățământ „postliceal”, domeniul „sănătate și asistență pedagogică”, calificarea profesională „asistent medical generalist”, autorizate, se preia la nivelul de învățământ

„postliceal”, domeniul „sănătate și asistență pedagogică”, calificarea profesională „asistent medical generalist”, acreditate, în cadrul unității de învățământ preuniversitar particular Liceul „Radu Miron” din municipiul Vaslui.

Art. 4. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul „Radu Miron” din municipiul Vaslui este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației Naționale și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Vaslui în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 5. — Direcția generală învățământ secundar superior și educație permanentă, Direcția generală educație timpurie, învățământ primar și gimnazial din Ministerul Educației Naționale, unitatea de învățământ preuniversitar particular Liceul „Radu Miron” din municipiul Vaslui, Inspectoratul Școlar Județean Vaslui și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,

Valentin Popa

București, 28 iunie 2018.

Nr. 4.039.

* Ordinul ministrului educației cercetării, tineretului și sportului nr. 6.235/2012 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN**pentru modificarea anexei nr. 4 la Regulamentul de organizare și funcționare a unităților de învățământ cu program sportiv suplimentar, aprobat prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.570/2011**

În temeiul prevederilor art. 42 alin. (6) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, în baza Hotărârii Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa nr. 4 la Regulamentul de organizare și funcționare a unităților de învățământ cu program sportiv suplimentar, aprobat prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.570/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 792 din 8 noiembrie 2011, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Direcția generală învățământ secundar superior și educație permanentă, Direcția generală educație timpurie, învățământ primar și gimnazial din cadrul Ministerului Educației Naționale, inspectoratele școlare și unitățile de învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Valentin Popa

București, 9 iulie 2018.
Nr. 4.110.

*ANEXĂ
la regulamentul*

PLAN DE ÎNVĂȚĂMÂNT
— Unități de învățământ cu program sportiv suplimentar —

Plan-cadru de pregătire

Grupa	Începători	Avansați	Performanță
Nr. de ore săptămânal	4 — 6 — 8	8 — 10 — 12	12 — 14 — 16 — 18

NORMATIVE

privind numărul de elevi în grupe, vârsta și durata de pregătire potrivit nivelurilor de instruire:

Nr. crt.	Disciplina sportivă	Nivelul de instruire								
		ÎNCEPĂTORI			AVANSAȚI			PERFORMANȚĂ		
		Nr. elevi în grupă	Vârsta optimă (ani)	Durata de menținere în pregătire (nr. ani)	Nr. elevi în grupă	Vârsta optimă (ani)	Durata de menținere în pregătire (nr. ani)	Nr. elevi în grupă	Vârsta optimă (ani)	Durata de menținere în pregătire (nr. ani)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1.	ALPINISM/ESCALADĂ	12	13—14	2—3	10	15—17	2—3	8	Menținerea elevilor în grupele de performanță se face până la absolvirea ciclului superior al învățământului liceal sau, după caz, până la sfârșitul vârstei de juniorat.	
2.	ATLETISM	12	10—12	3—4	10	13—16	2—3	8		
3.	BADMINTON	12	9—11	2—3	10	12—16	2—3	8		
4.	BASCHET	16	10—12	2—3	14	13—15	2—3	12		
5.	BASEBALL	20	10—12	2—3	18	13—15	2—3	16		
6.	BOX	12	13—14	2—3	10	15—17	2—3	8		
7.	CANOTAJ	12	13—14	2—3	10	15—17	2—3	8		
8.	CICLISM	12	13—14	2—3	10	15—17	2—3	8		
9.	CULTURISM	12	13—14	2—3	10	15—17	2—3	8		
10.	DANS SPORTIV	16	7—9	2—3	12	10—14	2—3	8		
11.	FOTBAL	22	7—12	2—3	20	13—15	2—3	18		
12.	GIMNASTICĂ ARTISTICĂ FEMININĂ	12	6—9	2—3	10	10—12	2—3	8		
13.	GIMNASTICĂ ARTISTICĂ MASCULINĂ	12	6—10	3—4	10	11—13	2—3	8		

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
14.	GIMNASTICĂ RITMICĂ SPORTIVĂ	12	6—10	3—4	10	11—13	2—3	8		
15.	GO	12	6—10	3—4	10	11—14	2—3	8		
16.	HALTERE	12	10—13	2—3	10	14—16	2—3	8		
17.	HANDBAL	18	8—10	3—4	16	12—14	2—3	14		
18.	HOCHEI PE GHEAȚĂ	24	8—12	3—4	22	13—16	2—3	20		
19.	HOCHEI PE IARBĂ	22	8—12	3—4	20	13—16	2—3	18		
20.	ÎNOT	12	6—10	3—4	10	11—13	2—3	8		
21.	JUDO	12	7—10	2—3	10	11—14	2—3	8		
22.	CAIAC-CANOE	12	12—14	2—3	10	15—17	2—3	8		
23.	KARATE	12	7—10	2—3	10	11—14	2—3	8		
24.	LUPTE GRECO-ROMANE	12	10—13	2—3	10	14—16	2—3	8		
25.	LUPTE LIBERE	12	9—12	3—4	10	13—16	2—3	8		
26.	OINĂ	20	10—12	2—3	18	13—15	2—3	16		
27.	ORIENTARE SPORTIVĂ	12	10—12	2—3	10	13—15	2—3	8		
28.	PATINAJ ARTISTIC	12	6—10	3—4	10	11—13	2—3	8		
29.	PATINAJ SINCRON	12	6—10	3—4	10	11—13	2—3	8		
30.	PATINAJ VITEZĂ	12	8—10	3—4	10	11—13	2—3	8		
31.	POLO PE APĂ	18	8—10	2—3	16	11—14	2—3	14		
32.	RUGBY	22	8—12	3—4	20	13—16	2—3	18		
33.	SANIE	10	9—12	3—4	8	13—16	2—3	6		
34.	SĂRITURI ÎN APĂ	12	6—10	3—4	10	11—13	2—3	8		
35.	SCHI ALPIN	10	5—10	4—5	8	11—14	3—4	6		
36.	SCHI BIATLON	12	8—12	3—4	10	13—16	2—3	8		
37.	SCHI — COMBINATA NORDICĂ	12	8—12	3—4	10	13—16	2—3	8		
38.	SCHI FOND	12	8—12	3—4	10	13—16	2—3	8		
39.	SCHI ORIENTARE	12	8—12	3—4	10	13—16	2—3	8		
40.	SCHI SĂRITURI	10	10—12	3—4	8	13—16	2—3	6		
41.	SCRIMĂ	12	10—12	3—4	10	13—16	2—3	8		
42.	SOFTBALL	20	10—12	2—3	18	13—15	2—3	16		
43.	SPORT AEROBIC GIMNASTICĂ AEROBICĂ	8	6—9	3—4	6	10—13	2—3	4		
44.	ŞAH	12	6—10	3—4	10	11—14	2—3	8		
45.	TAEKWONDO WTF	12	7—10	2—3	10	11—14	2—3	8		
46.	TENIS DE CÂMP	8	6—8	3	6	9—12	3—4	4		
47.	TENIS DE MASĂ	12	8—12	3—4	10	13—16	2—3	8		
48.	TIR CU ARCUL	12	8—12	3—4	10	13—16	2—3	8		
49.	TIR PUŞCĂ/PISTOL	12	10—12	3—4	10	13—16	2—3	8		
50.	VOLEI	16	8—12	3—4	14	13—16	2—3	12		
51.	YACHTING	12	10—12	2—3	10	13—16	2—3	8		

NOTĂ:

Promovarea grupelor/elevilor de la un nivel de instruire la altul se realizează, de regulă, conform prevederilor Planului de învățământ. Elevii sportivi, care depășesc nivelul de instruire cerut, trebuie să fie promovați în grupele de nivel superior.

Prevederi metodologice

1. Stabilirea plajelor orare diferențiate pentru același nivel de instruire este condiționată de:

- specificul disciplinelor sportive;
- posibilitatea constituirii „piramidei de performanță” la nivelul fiecărei catedre/discipline sportive;
- normarea cadrelor didactice în funcție de momentul angajării în club și calitatea activității desfășurate.

2. Soluțiile optime de încadrare/normare a profesorilor/antrenorilor, fără depășirea numărului de ore prevăzut de legislația în vigoare pentru instruirea practică (16—18 ore), sunt următoarele:

- 2—3 grupe de începători;
- o grupă de începători + o grupă de avansați;
- o grupă de începători + o grupă de performanță;
- o grupă de înaltă performanță.

3. Grupele de performanță, normate cu 18 ore, se pot constitui și funcționa numai dacă se îndeplinesc în mod cumulativ următoarele condiții:

- 40% din efectivul grupei este selecționat în loturile naționale, conform comunicării scrise primite de la federația sportivă respectivă;
- toți componenții grupei sunt școlarizați în aceeași unitate de învățământ, asigurându-li-se gratuit cazare, masă, asistență medicală și susținătoare de efort;
- orarul școlar este armonizat cu programul de antrenament;
- există bază sportivă pentru realizarea întregului program de antrenament.

4. La grupele de performanță, pentru disciplinele sportive gimnastică artistică feminină, gimnastică artistică masculină și gimnastică ritmică sportivă, activitatea didactică se realizează de către două cadre didactice de specialitate.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

